

Informe executiu del Baròmetre de novembre del Centre d'Estudis d'Opinió:

Introducció:

El Baròmetre de novembre del CEO, és el primer baròmetre de Salvador Illa com a President. Amb un treball de camp fet entre l'11 d'octubre i el 14 de novembre, te una mostra de 2000 entrevistes presencials al domicili. Va agafar de ple la dimissió d'Iñigo Errejón (24 d'octubre) i la DANA al País Valencià (29 d'octubre) i la massiva manifestació contra Mazón del 9 de novembre, fets que no semblen haver alterat la geografia política catalana ni les preocupacions dels catalans i catalanes. En canvi, no arriba agafar la manifestació massiva a Barcelona per l'habitatge (23N) però aquesta preocupació creix considerablement.

1. **Alta abstenció declarada i context d'apatia política generalitzat.** La suma dels casos d'abstenció declarada (que inclou Nul, Blanc i Abstenció) fan que aquesta opció sigui la segona força política en intenció directa de vot i marqui un nou record històric. Això unit a que en les **preferències de president la gent marca cap (32%)** i també **diu cap en les preferències de partits preparats per solucionar els reptes** de Catalunya, fan que ens **trobem davant d'un context de desconexió política que és més fort entre els votants d'esquerrers**. La insatisfacció política és el segon problema pels votants d'ERC (14%), CUP (15%) i Comuns (11%).

Taula 1: Intenció directa de vot agrupada
Intenció directa de vot. Baròmetre CEO. Novembre 2024

	Partido	Casos	Porcentaje (%)
1	PSC/PSOE	421	21.05
4	Abstenció	302	15.10
5	Indecisos	299	14.95
2	ERC	250	12.50
3	Junts per Catalunya	241	12.05
6	Comuns Sumar	114	5.70
8	PP	95	4.75
7	CUP	91	4.55
9	VOX	79	3.95
11	Aliança Catalana	48	2.40
10	PACMA	34	1.70

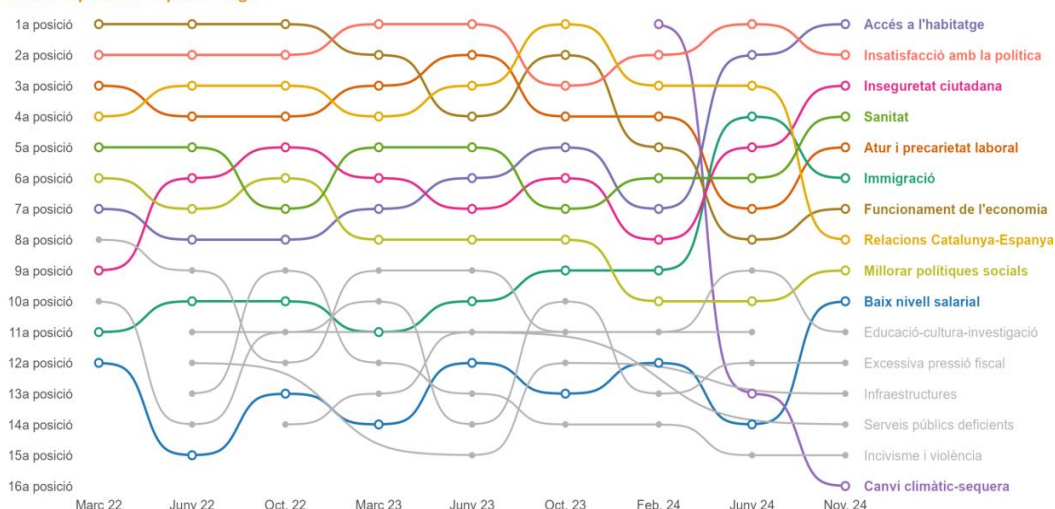
2. **L'accés a l'habitatge és posiciona com la primera problemàtica dels catalans i catalanes. Marc un nou record històric i es transforma en un problema transversal a tots els electorats i generacions.** Tot i això cal destacar que el canvi climàtic queda com el darrer problema de la societat catalana. **Malgrat la DANA i les notícies d'aquest tema, el**

canvi climàtic continua baixant com a problema. En canvi també puja la inseguretat (3r problema), la sanitat (4t problema) o l'atur (5t problema). La societat catalana confirma un canvi de percepcions al retornar a les preocupacions per les qüestions més materials i deixar enrere les més nacionals (les relacions CAT-ESP baixen fins la vuitena posició). De fet aquestes **no apareixen en el top3 de preocupacions dels votants independentistes d'esquerrers.**

Gràfic 1: Evolució dels problemes més importants

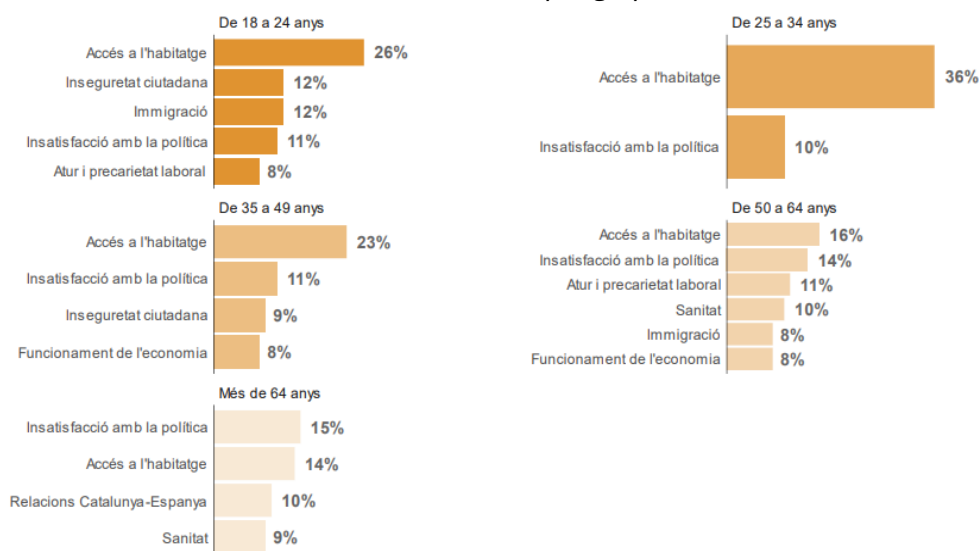
Evolució del problema més important a Catalunya

Resultats expressats en percentatges

La meitat dels votants dels Comuns estan preocupats per l'habitatge, i si llevem la insatisfacció política, un 10% li preocupa l'atur. En la CUP a banda de l'habitatge apareix millorar polítiques socials. En ERC, cal destacar que la sanitat és el tercer problema per a ells. Pels socialistes també l'atur és el segon problema més important. Si es mira per edats també podem veure que **l'habitatge es transversal a la majoria d'elles**. Destaca entre els millenials de 24-34 anys (36%). La sanitat és el 4t problema entre la gent de 50 a 64 anys i **les relacions Catalunya-Espanya sols apareixen com a problema entre els majors de 65 anys**.

Gràfic 2: Problemes per grups d'edat

3. Estabilitat electoral total al Parlament de Catalunya.

El bipartidisme català es consolida amb el PSC (39-42 escons) i Junts (30/32) en primera i segona posició tot i baixar una mica en les seves estimacions. ERC continua baixant (20-21) però es manté en tercer lloc i creixen respecte l'anterior baròmetre CUP (5-6), Comuns (5-7) i AC (6-7). L'ascens de l'extrema-dreta independentista es notori ja que podria arribar a 7 escons. PP (15/16) i Vox (10/11) es mantenen estables en les seves estimacions.

4. Les transferències de vot apunten a aquesta estabilitat electoral: fidelitats electorals molt elevades i pocs moviments del vot.

Amb una fidelitat del 81% del vot el nostre espai reté quasi 8 de cada 10 votants de les darreres autonòmiques. Tot i que la fuga cap a ERC s'incrementa fins arribar a un 6% (recuperem sols un 3%), les transferències amb els socialistes semblen estabilitzades (perdem un 2% però recuperem un 2%). De nou el PSC és el que mostra una major transversalitat arribant a votants de diversos tipus ideològic (4% d'ERC, 4% de Vox, 2% de la CUP, 2% de Junts, 2% del PP).

5. El nostre espai esta consolidat. L'estimació del CEO ens dona opcions d'arribar als 7 escons. Una fidelitat del 81% del vot i la IDV del 5,7% deixen clar el sol fort que te el partit.

Cal destacar els bons números que rep l'espai a Barcelona amb un 9,5% d'IDV el que podria fer que obtinguéssim un escó més i a Tarragona amb un 6,6%, el que podria apropar el vuitè esco i recuperar-ho en aquesta província. Parlem de retornar a **la distribució del 2021**, a hores d'ara els escons a Girona i sobretot Lleida estan molt enfora. Cal doncs una estratègia específica per Tarragona, Girona i Lleida.

Taula 2: Intenció directa de vot per províncies
Intenció directa de vot per províncies:

Baròmetre de novembre del CEO

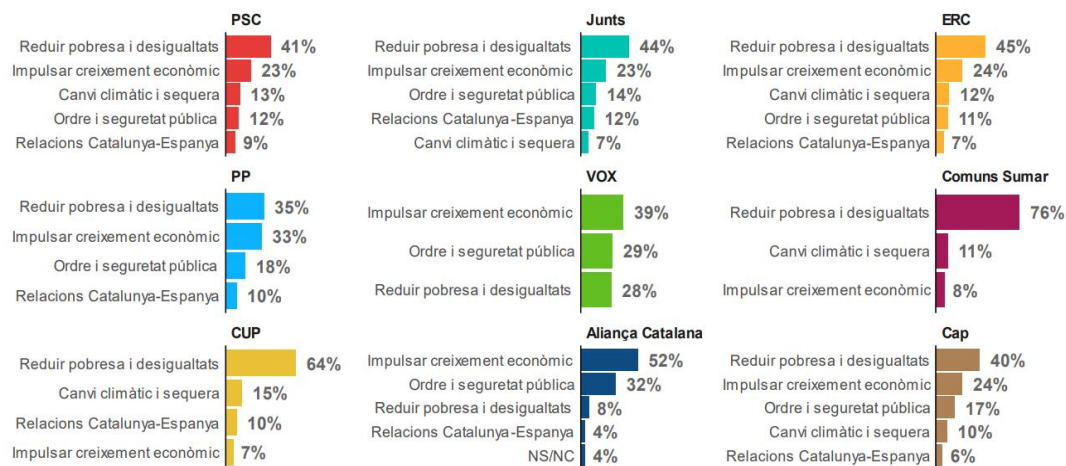
6. La marca Comuns és la marca coneguda de l'espai.

En una resposta amb diferents opcions (on surt des de ICV, a Catalunya en Comú Podem, Catalunya sí que es pot o Podemos), cap entrevistat selecciona una marca diferent. Els 114 entrevistats que ens votarien responen que votarien als Comuns Sumar. Sols un respon Podemos (0,05% de la intenció directa de vot).

7. L'agenda social s'imposa com a la primera prioritats del nou govern de Catalunya. Quatre de cada deu persones enquestades creuen que reduir la pobresa i les desigualtats socials hauria de ser prioritari pel Govern català.

Entre els votants dels Comuns fins un 76% pensa que aquesta hauria de ser la principal prioritats del govern. Un 11% diu el canvi climàtic i un 8% el creixement econòmic. En la CUP també hi ha fins un 64% de respostes favorables a prioritzar la lluita contra les desigualtats socials i fins un 15% entorn a lluitar contra el canvi climàtic. En ERC similar: 45% reducció de desigualtats, 24% creixement econòmic. També en el PSC: 41% desigualtats i 23% creixement econòmic. S'ha de trobar **un relat triangular** que ens permeti parlar de desigualtats (ara centrat en l'accés a l'habitatge) al temps que defensem el creixement econòmic i la transició ecològica. **En aquests 3 ítems ens hem de moure per apellar al nostre electorat frontera.**

Gràfic 3: Prioritats al govern per electorats

8. Tot i això cap partit és anomenat com el més preparat per resoldre els reptes de Catalunya. Entre els que nomenen algun destaca el PSC, i ho fa amb més intensitat per tractar les relacions Catalunya-Espanya.

Aproximadament un mica més d'un terç de les persones enquestades creuen que no hi ha cap partit capacitat per impulsar el creixement econòmic, mantenir l'ordre i la seguretat pública, reduir la pobresa i les desigualtats socials i tractar les relacions Catalunya-Espanya. La segona opció més mencionada per dos de cada deu és el no ho sap i en el cas de les relacions Catalunya-Espanya, un de cada quatre assenyala el PSC. Els

Comuns treuen el cap una mica **en el repte de reduir la pobresa i les desigualtats socials** amb un 6% de respostes.

9. Els Comuns, ERC i PSC a favor de l'estabilitat parlamentària quan no hi ha majories abans que defensar la integritat del programa electoral.

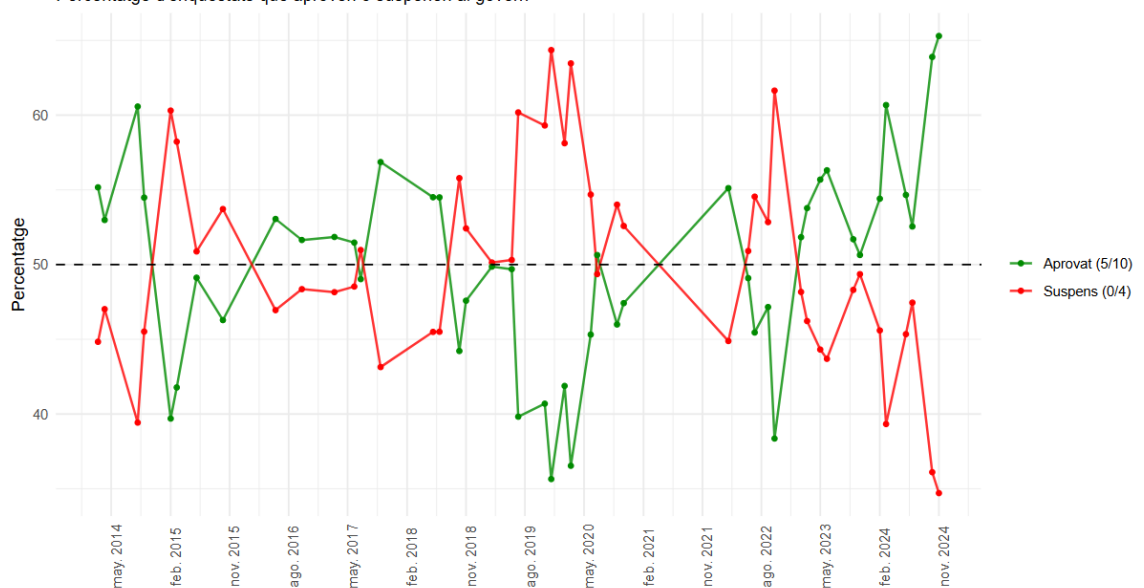
Els votants de Comuns (70%), ERC (69%) i el PSC (61%) són els que més pensen que **cal afavorir l'estabilitat parlamentària**, encara que això comporti alguna renúncia al programa del partit. Vox, AC i CUP aposten més per defensar el seu programa electoral.

10. El govern de la Generalitat de Salvador Illa obté la millor nota des del inici del procés i aprova entre l'electorat progressista.

Tot i no arribar a l'aprovat, el 4.7 és la nota més alta que es te d'un govern de la Generalitat des del 2017 però **el percentatge d'aprovats és el més alt de la darrera dècada**. El govern rep l'aprovació del PSC (5,9), Comuns (5,6) i ERC (5,4). Per la mínima no rep l'aprovat del PP (4,8). Ara bé si es mira l'evolució d'aprovats (5/10) i suspensos (0/4), podem veure de forma clara que més del 80% dels nostres votants **aprova el govern actual: és la xifra més alta de suports dels nostres votants a un govern de la Generalitat de la darrera dècada**. En ERC son el 73%, és important assenyalar que tot i que hagin perdut el **govern els seus votants encara aproven en un percentatge molt important el nou govern del PSC**. A Aragonés van arribar a aprovar-li el 80%, tot i que enfora de les xifres que obtenia el govern de Puigdemont on vora el 90% dels votants d'ERC l'aprovaven. Cal destacar que fins un 63% del votants del PP i un 60% de Junts també aproven al govern actual.

Gràfic 4: Evolució de les valoracions del Govern de la Generalitat

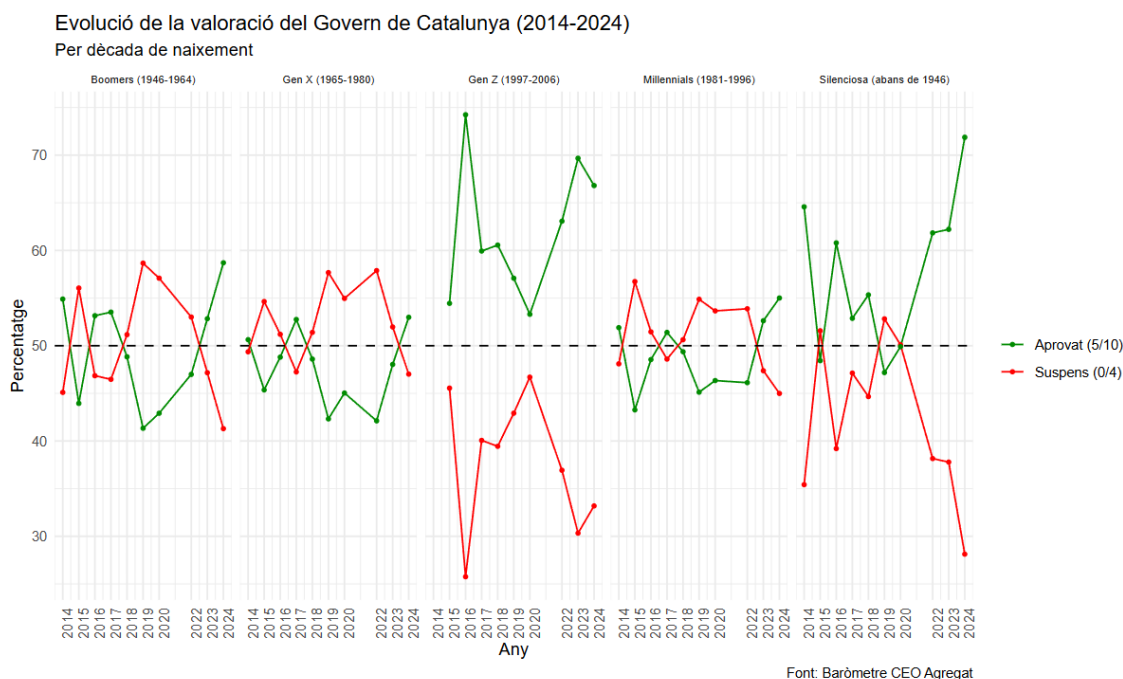
Evolució de la valoració del Govern de Catalunya (2014-2024)
Percentatge d'enquestats que aproven o suspensen al govern

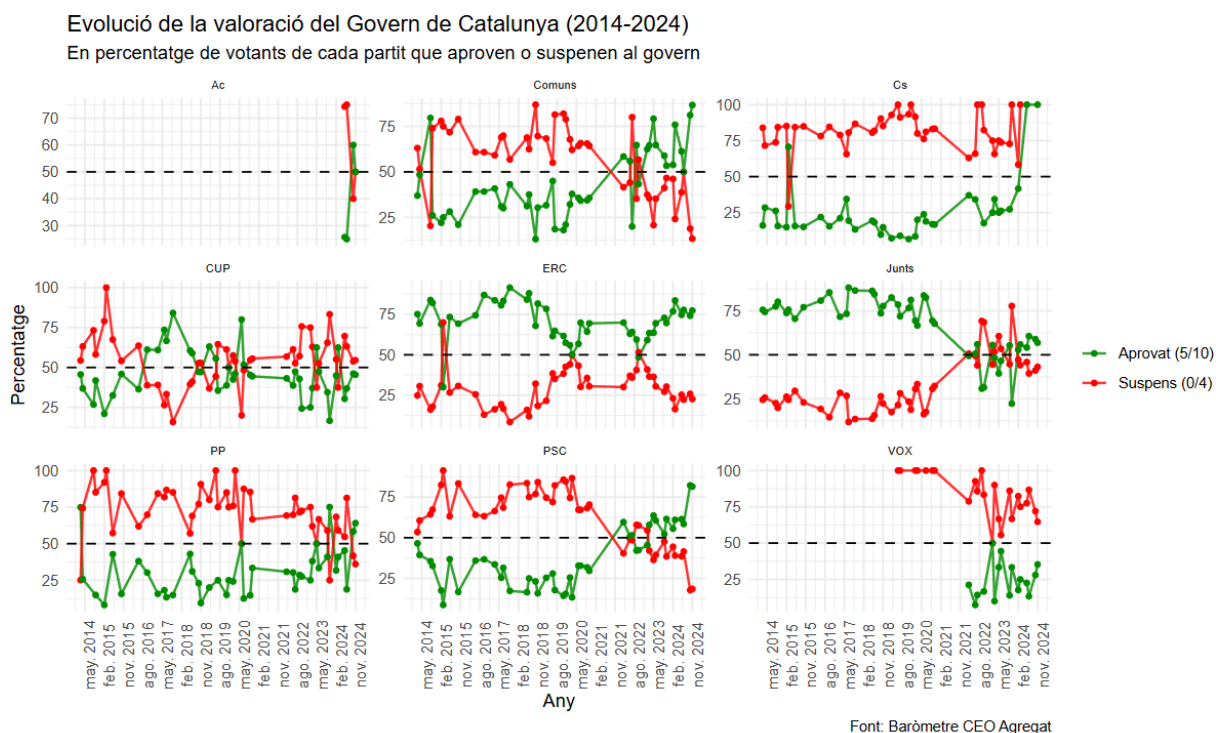
Font: Baròmetre CEO Agregat

Si observem això per grups generacionals es detecta ràpidament la base de suport del nou govern, on rep un percentatge d'aprovats més gran és en els **joves Z i la generació més envellida**, la silenciosa (nascuts abans de 1946). On tot i aprovar, **troba més suspensos és entre els millenials i la generació X (1965-1980)**. Si acotem les respostes als qui el prefereixen com a President de la Generalitat de Catalunya **trobem que el grup social que més el recolza és precisament la gent de 50 a més de 64 anys**. En concret més homes (21%) que dones (16%).

Gràfic 5: Valoracions del Govern de la Generalitat per grups generacionals

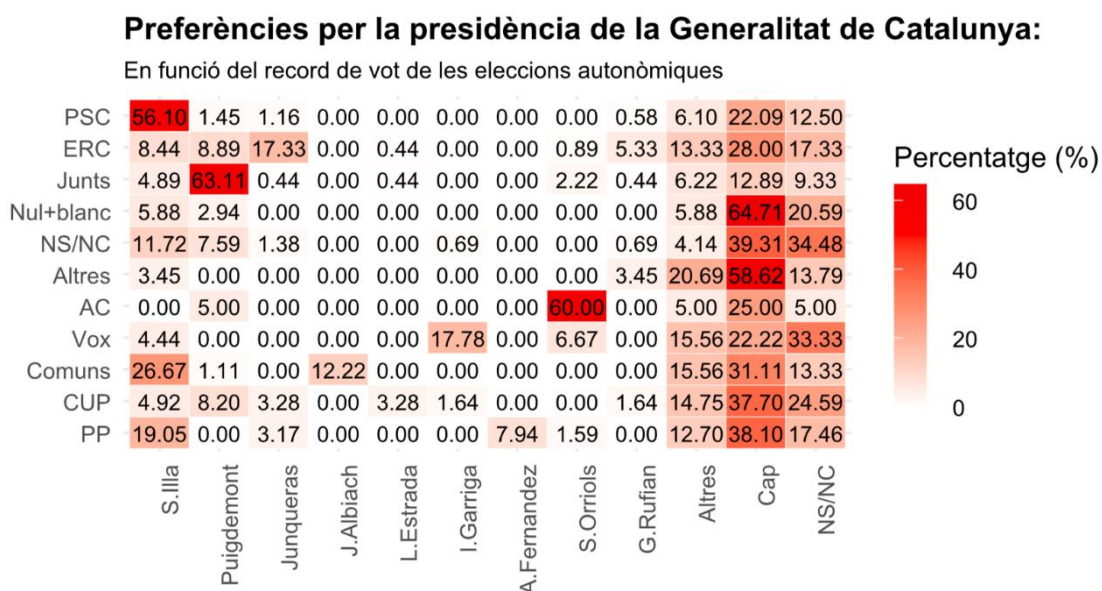

Gràfic 5: Evolució de la valoració del govern entre els votants

11. Com a correlat d'això Salvador Illa també s'imposa com a president preferencial dels catalans i catalanes. Ara bé, quasi un 56% dels enquestats o bé no saben a qui triar o bé pensen que CAP lideratge polític actual lis entusiasma per la presidència de la Generalitat. Aquesta pregunta recuperada en el nou CEO (no s'havia fet mai), també apunta a que el relat d'Illa d'estabilitat i bon govern troba ressò entre l'opinió pública, que reconeix avenços. Tanmateix, la popularitat del **president i del seu govern és modesta** (18% de respostes de preferència) i destaca sobretot per la incompareixença dels rivals. Un 56% dels del PSC, un 26,6% dels Comuns i un 19% del PP el prefereixen com a president. **Puigdemont** amb un global del 11% i el suport de fins el 63,3% de Junts es situa en el tercer lloc, d'on també rep suport és d'un 8% d'ERC i CUP. Més a baix apareix **Junqueras** amb sols un 3% de global i un tímid 17% dels votants d'ERC. Com dèiem però, les principals opcions de resposta son Cap o No sap/No contesta: **un 37% de la CUP i un 31% dels Comuns o un 28% d'ERC i fins un 22% del PSC responen que cap lideratge és adequat per la presidència de la Generalitat.** És important monitoritzar aquestes respostes perquè indiquen **una clara desmotivació de l'electorat progressista.** Sembla que de moment Illa pot arreplegar una base de suport amplia entre els votants d'esquerres perquè no hi ha cap alternativa al seu govern. Tanmateix Illa troba entre els nostres votants la seva base de suport més ample després dels seus.

Taula 3: Preferències de president per electorats

12. El lideratge de Jéssica Albiach arriba al 50% de coneixement i és el tercer lideratge millor valorat de Catalunya. Troba les xifres més altes de coneixement entre la generació X, els boomers i els millenials. Els

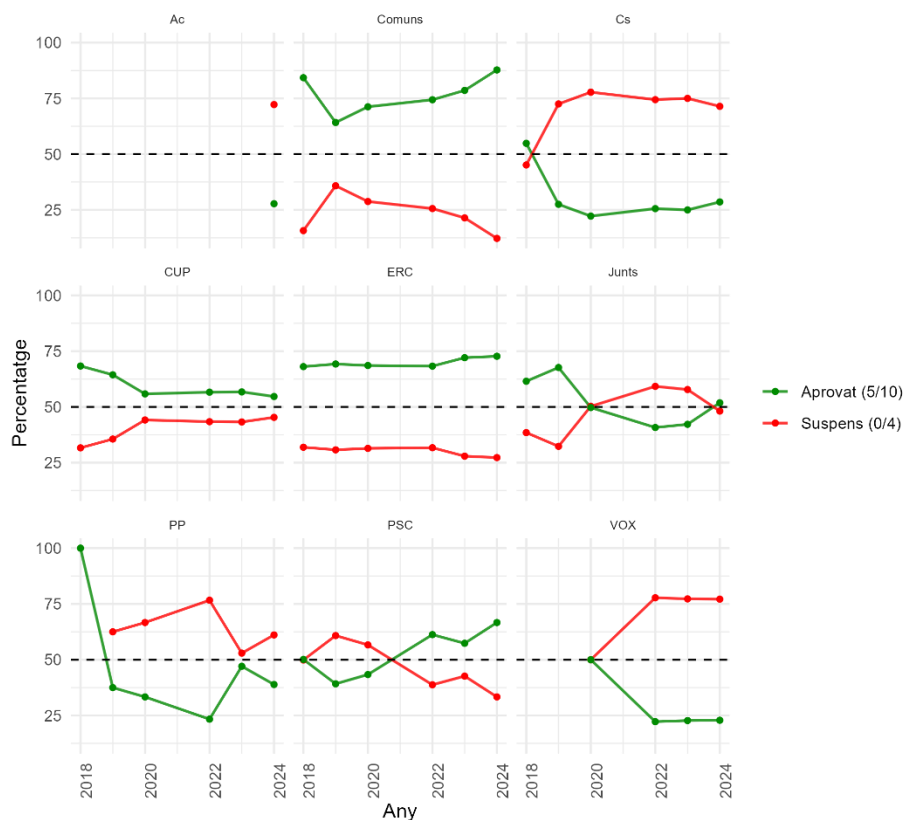
que menys la coneixen son la generació Z i la més envellida, la silenciosa:

De nota mitja, **Jéssica Albiach** obté un **4,3**, sols per darrere d'**Aragónés (4,5)** i **Salvador Illa (4,9)**. Les millors xifres d'aprovació les trobem en la generació **millenial: el nucli dur de l'espai que te entre 28 i 40 anys**. Les pitjors entre els més joves de la generació Z o la generació X. Per electorats, aprova en els 2 dels 3 electorats frontera, els que millor nota li posen son els nostres (6,3), seguits pels d'ERC (5,3) i els del PSC (5). Suspèn entre els cupaires amb un 4,3. Com **aspectes a reforçar**, cal vigilar el coneixement de Jessica entre els votants socialistes (encara hi ha més que no la coneixen que sí) i entre els propis (tot i arribar al 75% de coneixement, encara hi ha un 25% dels nostres votants que diuen que no la coneixen).

Gràfic 6: Valoracions de Jéssica Albiach per record de vot

Evolució de la valoració de Jéssica Albiach (2018-2024)

En percentatge de votants que aproven o suspenen al lideratge

Font: Baròmetre CEO Agregat

13. Salvador Illa és el lideratge millor valorat de Catalunya i el segon més conegut, sols per darrere de Puigdemont:

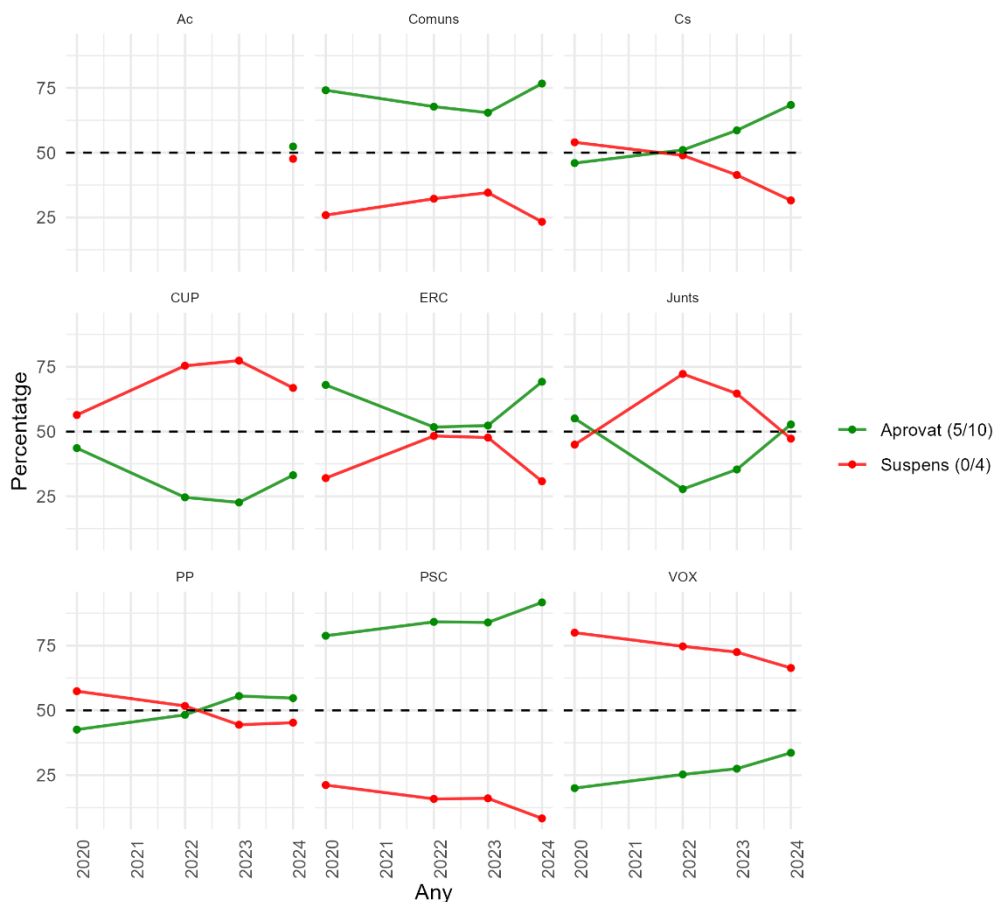
Amb un 4,9 de nota mitja global, Salvador Illa és posiciona com el líder actual que obté millors valoracions. Al 6,8 entre els seus, un 5,6 entre els nostres votants i un 5,2 entre els d'ERC, cal afegir l'aprovat dels votants del PP (5,1). Generacionalment, Salvador Illa obté les millors xifres d'aprovació entre la **generació més envellida nascuda abans de 1946** (Silenciosa),

entre els boomers i la generació Z. On tot i aprovar, veiem que és un lideratge menys atractiu és **entre els millenials i la generació X**.

Gràfic 7: Valoracions de Salvador Illa per record de vot

Evolució de la valoració de Salvador Illa (2020-2024):

En percentatge de votants que aproven o suspensen al lideratge

Font: Baròmetre CEO Agregat

14. Fortalesa de la marca estatal i el lideratge de Yolanda Díaz a Catalunya davant de les males perspectives a la resta de l'Estat:

La fidelitat de vot de Comuns-Sumar davant unes noves eleccions generals arribaria a un 71% del vot. El que vol dir que ara mateix estaríem situats entorn als més de 350.000 vots i podríem ser tercera força a Catalunya amb 6 escons. La situació de crisi existencial de l'independentisme afona a ERC i Junts en les seves estimacions. ERC envia fins un 9% del seu vot al PSC, un 8% a Junts i un 5% a Sumar. Això va unit als (relativament) bons números que obté Yolanda Díaz: una nota mitja del 4,1, sols per darrere del 4,4 de Pedro Sánchez. Entre els nostres votants Yolanda obté un 6,5. Un 5,5 entre els socialistes i quasi un 5 entre ERC (4,8). En la CUP treu un 4.

CONCLUSIONS:

Els efectes de la DANA i el cas Errejón no semblen canviar el mapa polític actual de Catalunya però sí que han contribuït a l'increment de l'antipolítica i la insatisfacció política entre l'electorat progressista. Degut a això, trobem moltes respostes que fan referència a **que cap lideratge polític català ni cap partit català** estan preparats per governar el país o solucionar els seus reptes.

Això també afecta a la **crisi de l'accés a l'habitatge** que ja s'havia convertit en la primera preocupació dels catalans i catalanes abans de la massiva manifestació de fa unes setmanes. Aquells que puguin connectar millor i representar aquesta demanda transversal que encapçala el nou cicle de lluites podran disfrutar de més redit electoral. Per això, cal continuar enfocant la comunicació i les negociacions de pressupostos entorn a això i que formi part d'un relat més gran **de lluita contra les desigualtats i la pobresa**: ja que l'agenda social s'imposa com la primera prioritat de la majoria de votants dels partits cap al nou govern.

Referent al nou govern, les dades son clares. En els escassos 100 dies de govern Illa ha aconseguit millorar en tots els indicadors i ho fa englobant des dels nostres votants (dels més entusiastes amb el nou govern) fins els del PP o ERC. Això va unit a que els **nostres votants i els d'ERC son els que més volen garantir l'estabilitat parlamentaria**: hi ha un bloc social progressista i catalanista que se sent representat pel govern d'Illa.

Generacionalment, el nou govern sols és relativament dèbil en una generació: **la dels millenials polititzada al calor del 15-M** i que son els mateixos que més bé valoren a Jéssica Albiach i que menys ho fan a Salvador Illa. Però fixem-nos en la resta: destaca el grup més envellit de més de 65 anys com el puntal del PSC i del govern però també hi ha xifres bones entre la generació més jove (Z). Comunicativament fem molts d'esforços per parlar a joves amb els que no estem connectant. La nostra base electoral s'ha fet adulta i cal tenir-ho present.

Territorialment, l'espai és troba en bon estat de forma a la província de Barcelona i millora notablement els seus números a Tarragona que podrien dur a recuperar l'escó en aquella província. Però queda per sota a Girona o Lleida. Cal doncs una estratègia territorial concreta per aquests territoris.